

From: [REDACTED]
Sent: maandag 28 augustus 2017 15:18
To: [REDACTED] (WVL); [REDACTED] (WVL)
Cc: [REDACTED] (WVL); [REDACTED] (WVL)
Subject: RE: vraag [REDACTED] wie is bevoegd gezag artikel 13 Wbb

Hallo [REDACTED],

Dank voor de aanvullende informatie. Op basis hiervan het volgende. Artikel 4 Bbk regelt de handhaving voor de toepassing op de landbodem. Dus als in deze situatie er op grond van artikel 35 Bbk een toepassing is gedaan op de landbodem, dan heeft B&W de taak om te handhaven. Uit artikel 3 lid 1 Bbk volgt dat B&W ook het bevoegd gezag is voor o.a. artikel 7 Bbk. Kortom, handhaving vanuit Bbk ligt – in deze situatie – inderdaad bij de gemeente.

Hieronder voor het gemak de artikelen uit het Bbk.

Artikel 3

1 Voor de toepassing van de artikelen 5, eerste en tweede lid, 6, 7, 8, van hoofdstuk 4 en de daarop berustende bepalingen zijn, behoudens het tweede lid, burgemeester en wethouders van de gemeente waarin grond of baggerspecie op of in de bodem, uitgezonderd de bodem of oever van een oppervlaktewaterlichaam, wordt toegepast, het bevoegd gezag.

2 Indien grond of baggerspecie op of in de bodem, uitgezonderd de bodem of oever van een oppervlaktewaterlichaam, wordt toegepast binnen een inrichting die behoort tot een categorie van inrichtingen, die is aangewezen krachtens artikel 1.1, derde lid, van de Wet milieubeheer, en op grond van artikel 2.4 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht een ander orgaan dan burgemeester en wethouders bevoegd gezag is of zou zijn, is dat andere orgaan het bevoegd gezag.

3 De beheerder is het bevoegd gezag voor degene die grond of baggerspecie toepast in een oppervlaktewaterlichaam.

Artikel 4

1 Onze Minister treft de noodzakelijke voorzieningen voor een doelmatig toezicht op de naleving van de bij of krachtens dit besluit gestelde verplichtingen, na afstemming met de bestuursorganen, bedoeld in het tweede tot en met derde lid, voorzover het daar andere bestuursorganen dan Onze Minister betreft. De voorzieningen hebben betrekking op de strategische, programmatische en onderling afgestemde uitoefening van de handhavingsbevoegdheden.

2 Ingeval van toepassingen van bouwstoffen, grond of baggerspecie op of in de bodem, uitgezonderd de bodem of oever van een oppervlaktewaterlichaam, binnen een of meer bodembeheergebieden, waarvoor meerdere bestuursorganen bevoegd gezag zijn, wordt door de desbetreffende bestuursorganen één bevoegd gezag aangewezen dat namens de betrokken bestuursorganen zorgdraagt voor een gecoördineerd toezicht op de naleving van de bij of krachtens dit besluit gestelde verplichtingen.

3 Burgemeester en wethouders hebben tot taak zorg te dragen voor de handhaving van de bij of krachtens dit besluit gestelde verplichtingen, voorzover zij betrekking hebben op:

- a. het toepassen van bouwstoffen op of in de bodem, uitgezonderd de bodem of oever van een oppervlaktewaterlichaam;
- b. het toepassen van grond of baggerspecie op of in de bodem, uitgezonderd de bodem of oever van een oppervlaktewaterlichaam, als bedoeld in artikel 35;
- c. het verstreken van een milieuhygiënische verklaring als bedoeld in artikel 28, derde lid;
- d. het melden van een toepassing als bedoeld in de artikelen 32 en 42.

4 Onze Minister heeft tot taak zorg te dragen voor de handhaving van de bij of krachtens dit besluit gestelde verplichtingen, voor zover zij betrekking hebben op:

- a. het in opdracht aanbrengen van bouwstoffen op of in de bodem, uitgezonderd de bodem of oever van een oppervlaktewaterlichaam;
- b. het in opdracht verrichten van de handelingen, genoemd in artikel 35, op of in de bodem, uitgezonderd de bodem of oever van een oppervlaktewaterlichaam.

5 Aan de artikelen 28, derde lid, 32, eerste en tweede lid, 42, eerste, negende en elfde lid, en 58, eerste lid, wordt geacht te zijn voldaan, indien door één van de daartoe verplichte personen aan de desbetreffende verplichting is voldaan.

Artikel 7

Degene die bouwstoffen, grond of baggerspecie toepast en die weet of redelijkerwijs had kunnen weten dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor een oppervlaktewaterlichaam ontstaan of kunnen ontstaan, die niet of onvoldoende worden voorkomen of beperkt door naleving van de bij of krachtens dit besluit gestelde regels, voorkomt die gevolgen of beperkt die zoveel mogelijk voor zover voorkomen niet mogelijk is en voor zover dit redelijkerwijs van hem kan worden gevergd.

In de nota van toelichting (algemeen deel) staat nog het volgende over de handhaving:

Voor de bescherming van het oppervlaktewater is de handhaving gebaseerd op de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo). Bestuursrechtelijk heeft de waterkwaliteitsbeheerder de bevoegdheid om

bestuursdwang toe te passen op basis van de Waterschapswet in samenhang met de Wvo (artikel 25) en de Wet milieubeheer (o.a. artikel 18.8). In deze gevallen kan ook een dwangsom worden opgelegd op basis van artikel 25 van de Wvo juncto artikel 18.9 van de Wet milieubeheer.

De Wvo heeft inmiddels plaats gemaakt voor de Waterwet. Dus daarin zouden dan ook de handhaving moeten zijn geregeld. De Waterwet kent trouwens wel een overlegverplichting voor verontreiniging van de waterbodem! Zie onderstaande artikelen uit de Waterwet. Wellicht dat dat bij deze vraag ook nog aan de orde is/kan worden.

Artikel 5.18

Indien een verontreiniging of aantasting van de bodem of oever van een oppervlaktewaterlichaam als bedoeld in artikel 6.8 zich niet beperkt tot die bodem of oever, pleegt de beheerder, alvorens van zijn bevoegdheden gebruik te maken, ter zake overleg met het bevoegde bestuursorgaan ingevolge de Wet bodembescherming.

Artikel 6.8

Ieder die handelingen verricht of nalaat en die weet of redelijkerwijs had kunnen vermoeden dat door die handelingen of het nalaten daarvan de bodem of oever van een oppervlaktewaterlichaam kan worden verontreinigd of aangetast, is verplicht alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd om die verontreiniging of aantasting te voorkomen, dan wel indien die verontreiniging of aantasting zich voordoet, de verontreiniging of de aantasting en de directe gevolgen daarvan te beperken en zoveel mogelijk ongedaan te maken. Indien de verontreiniging of aantasting het gevolg is van een ongewoon voorval, worden de maatregelen onverwijld genomen.

■, heb je zo voldoende informatie om de vraag te kunnen beantwoorden?

Groeten ■

Van: ■ (WVL)

Verzonden: vrijdag 25 augustus 2017 16:22

Aan: ■; ■ (WVL)

CC: ■ (WVL); ■ (WVL)

Onderwerp: RE: vraag ■ wie is bevoegd gezag artikel 13 Wbb

Beste ■

Zie onderstaande .Ik heb het nog even met ■ hierover gehad en hij gaf aan dat bij verspreiden op de percelen eerder deze discussie ook al eens is gevoerd. Ik heb het geval met hem doorgesproken en hij begrijpt in ieder geval wat ik bedoel en waar het knelt ,maar weet ook niet meer exact hoe dit nu zat en of dit eigenlijk wel goed geregeld is .

Er loopt gewoon iets niet helemaal lekker .en ik heb wel antwoord nodig

Mvg ■

Van: ■ (WVL)

Verzonden: dinsdag 22 augustus 2017 18:32

Aan: ■; ■ (WVL); ■ (WVL)

Onderwerp: RE: vraag ■ wie is bevoegd gezag artikel 13 Wbb

Ha ■

Samenvatting :

Case is dat het materiaal is toegepast . Gemeente /RUD is bevoegd gezag daar is de toepassing ook gemeld.

Nu voldoet het materiaal niet omdat er vervuiling naar grondwater en naar oppervlaktewater optreedt.

Gemeente handhaaft . Deze handhaaft alleen op artikel 13 en eist maatregelen. Dus richting bodem en grondwater.

Op artikel 7 wordt vooralsnog niet gehandhaafd. Waterschap wil dit gaan doen

■ : Je geeft aan dat ook gemeente = bevoegd gezag Bbk , dus ook bevoegd is voor handhaven op artikel 7

Bbk voor deze toepassing

In dit geval kan dus niet het waterschap handhaven , omdat ze ook niet bevoegd zijn voor deze toepassing onder Bbk

Klopt dit nu ? Waterschap kan dus niet handhavend optreden voor artikel 7 bij een toepassing Bbk op landbodem

Graag nogmaals reactie is wel belangrijk in deze zaak

Mvg ■

Ps bevoegde gezagen stemmen helaas niet af vandaar dat ik vroeg of er nog ergens een verplichting is voor coördinatie maar helaas de wil is er niet .Dus niet nodig is alleen daar waar bevoegde gezagen wel met elkaar praten

Van: ■

Verzonden: dinsdag 22 augustus 2017 16:09

Aan: ■ (WVL); ■ (WVL) ■ (WVL)

Onderwerp: RE: vraag ■ wie is bevoegd gezag artikel 13 Wbb

Hallo allemaal,

De helpdeskvraag waar het hier om draait is mij eerlijk gezegd niet helemaal duidelijk. Meer in zijn algemeenheid het volgende: Artikel 7 Bbk is inderdaad een zorgplicht in het kader van het toepassen en specifiek gericht op oppervlaktewater. Artikel 2 en 3 regelen de bevoegdheidsverdeling. In artikel 4 Bbk is een coördinatieregeling opgenomen indien toepassingen op de landbodem binnen een of meer bodembeheergebieden plaatsvinden waarvoor meerdere bestuursorganen bevoegd gezag zijn. Dat ene bestuursorgaan is dan ook belast met het toezicht. Daarnaast kent het Bbk ook een algemeen verbodsartikel in het kader van het toepassen van grond en baggerspecie: artikel 37 Bbk. Handhavend optreden op grond van artikel 7 Bbk is bevoegd gezag Bbk. Indien er meerdere bestuursorganen betrokken zijn dan is afstemming altijd goed. Daar is geen wettelijke basis voor nodig.

Groeten [REDACTED]

Van: [REDACTED]

Verzonden: maandag 21 augustus 2017 12:19

Aan: [REDACTED]

CC: [REDACTED]

Onderwerp: RE: vraag [REDACTED] wie is bevoegd gezag artikel 13 Wbb

Beste

Vast dank voor deze reacties ,kom langzaam uit de knoop;-)

Nadere uitleg van mij nu ik het weer een beetje helder krijg:

Bevoegd gezag is dus voor de toepassing Bbk en voor de handhaving zorgplicht artikel 13 Wbb de gemeente lees ik

De gemeente/RUD heeft bij de melding van deze toepassing de zorgplicht niet toegepast , maar treedt dus nu bestuurlijk handhavend op vanuit alleen artikel 13 Wbb en eist maatregelen gezien vanuit artikel 13 (niet voor oppervlaktewater) onder last van dwangsom.

Echter alleen maatregelen naar grondwater en bodem zijn onvoldoende met oog op de vervuiling van het ook oppervlaktewater

Wie mag dus nu optreden handhavend voor artikel 7 .

Voor de toepassing is dus de gemeente bevoegd gezag , maar dan dus ook voor de zorg bij de toepassing en toezicht op artikel 7 Bbk ,daar het waterschap geen bevoegd gezag is voor de toepassing op de landbodem.

Maar voor de handhaving oppervlaktewater artikel 7, is dus niet de gemeente bevoegd gezag , maar het waterschap.

[REDACTED] :Met gecoördineerde aanpak bedoel ik dat beide de bevoegde gezagen niet afstemmen omdat het 1 geval is .

Ik meen dat vanuit het artikel 30 (en ook bij spiegelartikelen Wbb en waterwet als er een ernstige geval ligt) wel een verplichting is dat bevoegde gezagen afstemmen als meerdere bevoegde gezagen betrokken zijn bij een geval .

Als toepasser krijg je nu twee brieven voor hetzelfde geval vanuit verschillende bevoegde gezagen, met last onder dwangsom, waarbij vanuit twee kanten dus diverse maatregelen geeist worden voor 1 geval ? (Vraag mij af of je twee maal een dwangsom op kan leggen voor 1 geval , maar dat terzijde)(

Zeer onhandig dat hier geen verplichting is tot afstemming (In het HUM stat wel iets maar dat is meen ik vrijwillig)

Overigens als het tegen zit ok nog een derde want de lozing vindt ook nog plaats op Rijkswater en dat is ook niet geregeld (doorspoelen sloot dus lozing vanuit Ws naar RWS)

Mvg [REDACTED]

Van: [REDACTED]

Verzonden: maandag 21 augustus 2017 11:49

Aan: [REDACTED]

CC: [REDACTED]

Onderwerp: RE: vraag [REDACTED] wie is bevoegd gezag artikel 13 Wbb

Vorig jaar hebben we ([REDACTED]) nav de Casus Bunschoten (TTG) gekeken naar de basis voor handhaving; artikel 13 Wbb of 7 Bbk. Op grond van de toelichting bij art. 7 Bbk, leek ons dit de juiste grondslag. Ik weet niet of het echt wat toevoegt aan jullie vraagstukken, maar bijgaand de tekst. Volgens mij kan dus ook ogv art. 7 Bbk gehandhaafd worden. Hoe en of dan evt. afstemming tussen verschillende bevoegde gezagen is geregeld, weet ik helaas niet, mss [REDACTED]

Artikel 7

In het kader van de toepassing van bouwstoffen en grond of baggerspecie op of in de bodem of in oppervlaktewater gelden de algemene zorgplichtbepalingen van artikel 13 Wbb, artikel 1.1a Wm en artikel 2 van de Wms. Zij zijn bedoeld als vangnet voor situaties waarin sprake is van kennelijk onzorgvuldig handelen waardoor schade kan ontstaan voor de mens en het ecosysteem, zonder dat een specifiek wettelijk voorschrift wordt overtreden. De onderhavige bepaling heeft dezelfde klassieke vangnetfunctie, maar ziet anders dan de eerder genoemde bepalingen speciaal op oppervlaktewater.

De vangnetfunctie brengt met zich mee dat het bevoegd gezag op basis van de onderhavige bepaling handhavend kan optreden, indien (potentieel) nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het oppervlaktewater optreden als gevolg van een toepassing in het kader van het besluit. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen bij parameters die niet op de lijst van bijlage 1 van het besluit voorkomen of bij parameters die wel op deze lijst voorkomen, maar waarvoor in de ministeriële regeling bij het besluit geen eisen zijn opgenomen, zoals voor nutriënten, zwevend stof, pH en reducerend vermogen. Hierbij kan worden gedacht aan een geval waarin bemeste landbouwgrond in oppervlaktewater wordt toegepast voor het verondiepen van een put. Hierdoor kunnen blijvende negatieve effecten op de kwaliteit van het oppervlaktewater optreden, ondanks dat met het verondiepen juist een verbetering van de waterkwaliteit wordt beoogd. Een ander voorbeeld is een plotselinge verandering van de pH van het oppervlaktewater door toepassing van te grote hoeveelheden van bepaalde typen bouwstoffen in te korte tijd in een kleine oppervlaktewateren, waardoor vissterfte kan optreden.

Om in zulke situaties nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het oppervlaktewater zoveel mogelijk te voorkomen kan het bevoegd gezag toepassers vooraf om informatie vragen en zo nodig bij voorbaat in de vorm van een beleidsregel aangeven in welke gevallen zich nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het oppervlaktewater voordoen. Indien desondanks sprake is van zodanige nadelige gevolgen en de toepasser voldoet niet aan de

verplichting om deze ongedaan te maken of zoveel mogelijk te beperken, kan het bevoegd gezag tot handhaving overgaan.

Overtreding van de zorgplicht is een economisch delict dat strafbaar is gesteld op grond van de Wet op de economische delicten.

Naast de klassieke vangnetfunctie heeft de onderhavige bepaling ook een deregulerende functie. Dit wil zeggen dat de bepaling ook kan fungeren als aanvulling op de algemene regels voor toepassingen van bouwstoffen, grond en baggerspecie in het besluit. Voor toepassingen in oppervlaktewater is op grond van artikel 5, tweede lid, van het besluit geen vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren vereist, mits wordt voldaan aan de voorwaarden die worden genoemd in het eerste lid van dat artikel. Artikel 5, tweede lid, geldt niet voor toepassingen van bouwstoffen, grond en baggerspecie op of in landbodem. Voor een toepassing op of in landbodem die nadelige gevolgen kan hebben voor het oppervlaktewater, zou – zonder de zorgplichtbepaling – een vergunning op grond van de Wvo zijn vereist. Hierbij moet worden gedacht aan toepassingen die op grond van het besluit zijn toegestaan, waarbij stoffen in het oppervlaktewater komen die niet in de lijst in bijlage 1 van het besluit worden genoemd of krachtens het besluit zijn genormeerd. Indien bij een zodanige toepassing de in de onderhavige zorgplichtbepaling omschreven maatregelen worden genomen, treedt deze bepaling echter als algemene regel in de plaats van een vergunningplicht. Mede om die reden is de onderhavige bepaling in het besluit opgenomen.

De deregulerende functie kan bijvoorbeeld aan de orde zijn bij het vrijkomen van overtollig verziilt water als gevolg het toepassen van zeezand. Voor de lozing van dit overtollige water diende onder vigeur van het Bouwstoffenbesluit (naast een melding op grond van het Bouwstoffenbesluit voor de toepassing zelf) een vergunning op grond van de Wvo te worden verleend (vgl. onder meer ABRvS 15 februari 2006, nr. 200506339/1). Aangezien deze lozing onlosmakelijk verbonden is met de toepassing van zeezand, is een afzonderlijke vergunning, mede vanwege het streven naar reductie van de administratieve lasten niet gewenst. De onderhavige bepaling bewerkstelligt dat, indien wordt voldaan aan de zorgplicht, voor een dergelijke lozing geen Wvo-vergunning nodig is.

Voor toepassingen op of in de landbodem met gevolgen voor de kwaliteit van het oppervlaktewater, waarbij de zorgplicht niet wordt nagekomen, kan geen vergunning op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewater worden verleend. In artikel 28, vijfde lid, en artikel 37 van dit besluit is namelijk een (absoluut) verbod opgenomen om bouwstoffen respectievelijk grond of baggerspecie in strijd met artikel 7 toe te passen.

Van: [REDACTED]

Verzonden: maandag 21 augustus 2017 11:14

Aan: [REDACTED]

CC: [REDACTED]

Onderwerp: vraag [REDACTED] wie is bevoegd gezag artikel 13 Wbb

Urgentie: Hoog

Hoi [REDACTED],

In bijgaand document heb ik geprobeerd je vragen te beantwoorden. In je vraagstelling haal je bevoegd gezag voor de toepassing van het Bbk en de Wbb en bevoegd gezag voor de handhaving door elkaar. Zie bijgaande antwoorden waarbij ik heb geprobeerd om e.e.a. te verduidelijken. [REDACTED] check jij nog even het verhaal rondom artikel 7 bbk?

Groet,
[REDACTED]